

ಸುಮಾರು ಪಳ್ಳರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಲೂಸಿಯ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ, ಬೆಂಕೋರೊಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಏ.ಸಿ. ಆನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷೇಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರೂಮು ಶೈತ್ಯಾಗರದಂತೆ ತಂಪಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶವ ಬಿಗುವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿದೆ. ಶವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೋನ್ಸ್‌ಮಾಟ್‌ಎಂ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮರಣದ ಸಮಯ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

“ನೀವು ಕಾರ್ ತಂದಮೇಲೆ ಬಿಜು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರಾ?”

ಡಿಮೆಲೋಗೆ ಯಾಕೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಇಲ್ಲ ಸರ್, ನಾನು ಬರುವಹೆಂತಿಗೆ ಬಿಜು, ಬ್ಯಾಗ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದು.”

ಮತ್ತೆ ಜೀವನ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ ರುದ್ರೇಶ್, “ಜೀವನ್ ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ, ಬಿಜು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ಒಡೆದ ಒಳಭರಲು ನೋಡಿದಿರಿ, ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೇದೇ ಇತ್ತು...”

ಅವನು ತಲೆ ಅಲುಗಿಸಿದ.

“ಪನು ನಡಿತಾ ಇದೆ ಇಲ್ಲಿ? ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ರನಾ... ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿದ್ದು ಲೂಸಿಯ ಕೊಲೆಗಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ತೊರಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ನೋಡಿದರೇ?...” ಎತ್ತರದ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಶೂನಿದ ಬಿಜು. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಜಿಸಿ ರುದ್ರೇಶ್ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಅಂದರೆ, ಆ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯೆ ಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲುತೆರೆಯಬಹುದು ಎಂದಾದರೆ, ಕ್ಯೆ ಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಲಾಬಹುದು ಅಲ್ಲವಾ ಜೀವನ್?”

“ಹೌದು ಸರ್...”

“ಅಂದರೆ, ನಾವು ಹೋದಮೇಲೆ, ಜೀವನ್, ಲೂಸಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ, ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಬಾಗಿಲೆನಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ಕಿಟಕಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಕ್ಯೆ ಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನಾ?”

ಬಿಜು ಅವೆಲೆದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ... ಕೊಲೆಗಾರ, ಲೂಸಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿ, ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕ್ಯೆ ಹಾಕಿ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿ... ಹೊರಹೋಗಿದ್ದಾನೆ.”

“ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅದೇ...”

“ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಜೀವನ್ ಅಂತ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೊಲೆಗಾರ ಅಂತ... ಎರಡಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ.”

“ಅಂದರೆ, ಜೀವನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವಾ, ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಮಾಡಿರುವುದು?” ತೊದಲೆದ ಬಿಜು.

“ಅದು ನಿವೇ ಯಾಕೆ ಆಗಿರಬಾರದು?”

ಮೂವರೂ ಒಂದುಕ್ಕಣ ಸ್ವಭಾವಾದರು.

“ನಿಮಗೆನಾದರೂ ತಲೆ ಕಿಟಕಿದೆಯಾ?” ಅಭರಿಸುತ್ತ್ವ ವಿಧ್ಯಾ ನಿಂತ ಬಿಜು,